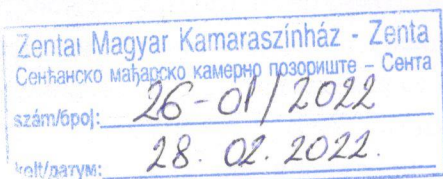

ZENTAI MAGYAR KAMARASZÍNHÁZ
"СЕНЋАНСКО МАЂАРСКО КАМЕРНО ПОЗОРИШТЕ"
24400 Senta, Glavni trg 2 - 24400 Zenta, Fő tér 2

**ИЗВЕШТАЈ О ПРОГРАМИМА СЕНЋАНСКОГ МАЂАРСКОГ
КАМЕРНОГ ПОЗОРИШТА У 2021. ГОДИНИ**

Увод:

Скупштина Општине Сента је 19. фебруара 2008. године једногласно основала Сенћанско мађарско камерно позориште, које је као професионално позориште регистровано 11. априла 2009. године, када је започело свој рад. 2011. године је проглашено установом од посебног значаја за мађарску заједницу, на основу одлуке Мађарског националног савета, а 2013. године, општина је доделила половину оснивачког права Мађарском националном савету. Од септембра 2009. године, пробе и представе се одвијају у обновљеној згради позоришта. Сенћанско мађарско камерно позориште дели просторије позоришне зграде са Домом културе и са његовим гостујућим програмима.

Следећи велики корак напред се десио 2013. године, када нам је локална самоуправа Сенте, у сарадњи са Мађарским националним саветом, дозволила оснивање сопственог удружења. Првог октобра 2013, склапањем уговора, запослили смо тадашње дипломце Новосадске академије уметности, са студијске групе Глума на мађарском језику. То што је Сенћанско мађарско камерно позориште почело сезону 2013/14. са девет свеже дипломираних глумаца, представљало је значајан напредак, и важан историјски тренутак за нас. Ова промена је утицала на наше даље планирање. Могућност планирања унутар сопственог удружења представља велику предност.

Од октобра 2017. године имамо и сопствену камерну сцену са 73 седишта, коју, такође, користимо за спремање представа. Сенћанском мађарском камерном позоришту је већ годинама била потребна сопствена зграда или сала коју не би морала да дели са другима. Разнолики културни живот Сенте се одвија у једној згради. До сада је само једна сала те зграде била погодна за веће наступе, пробе позоришних представа, и саме представе. Константно је било потешкоћа око распореда употребе сале, око тога да, поред културних и уметничких програма (и делатности ван овога круга), и позоришне представе добију свој простор у распореду. Када је саграђена камерна сцена, остварио нам се дугогодишњи сан. Потврдило се да је постојала велика потреба за овом салом која нам је у великој мери олакшала рад, и пружила нам бројније могућности за уметничко стварање.

Потиски простор је важан духовни центар војвођанских Мађара. У овој области, Сенћанско мађарско камерно позориште делује као окружно позориште којем је један

од главних циљева да уобличи и потврди квалитет и вредности, као и да делује унутар отвореног простора у којем ће стварати вредности, и тиме обликовати заједницу, и, такође, градити и неговати здраве и креативне односе – како у стручним круговима, тако и са публиком. Својим представама се не представља само сенћанској публици, већ и побољшава глас о Сенти и о војвођанским Мађарима у другим областима и државама у којима се претставља на професионалним позоришним смотрима и сусретима. На репертоару Сенћанског мађарског камерног позоришта су пре свега савремене мађарске драме и драме светске књижевности, а планира се и приказивање премијера. Циљ нам је да млади режисери откривају и режирају што више дела нових мађарских аутора, пошто су скоро сва дела Шекспира, Молијера и Брехта, такође, настала у позоришту. Првобитна намера у одлучивању о томе са ким ћемо успостављати сарадњу заснива се на строго разматраним професионалним аспектима. Желимо да подржавамо оне позоришне продукције које се заснивају на високо квалитетном, тачном и темељном струковном знању, које су у стању да на субјективан начин перципирају савремено друштво, и да проблематизују основна питања данашњице претачући их у савремену форму. Наше позориште је непрестано у потрази за ствараоцима који су способни да створе само њима својствен позоришни језик, да своја остварења реализују на високо стручном и уметничком нивоу, и да својом креативношћу окупе око себе позоришну групу.

Младима посвећујемо посебну пажњу. Настављамо са радом глумачке секције средњошколаца, која је једна од стубова Камерног позоришта, који обезбеђује трајност наше институције. Овај рад се реализује у радионицима, са увидом у употребу позоришних метода, како би, за неколико година, својој публици могли да обезбеде доживљај једног од најпрефињенијих облика комуникације, који само позориште може да пружи.

Успоставили смо успешну сарадњу, и са домаћим, и са мађарским професионалним позориштима, као и са још неким позориштима из других земаља. Када би Сенћанско мађарско камерно позориште имало више прилика да позива гостујуће представе, то би било од великог значаја за успостављање веза и сарадње са другим позориштима, и за размену представа и организовање гостовања.

Пре набрајања представа реализованих 2021. године, по месецима, треба напоменути да су се, упркос ограничењима, догодили неки врло важни догађаји и тренуци који су били од пресудне важности за живот нашег позоришта. Одржан је 5. фестивал *Позориште за вас*. Угостили смо више занимљивих и живописних представа међу којима и део глумаца велике продукције мјузикла *Пушкаш*, и на нашој сцени су се обреле и следеће познате личности: Вајк Сенте, Силвестер П. Сабо и Адам Пешак.

ЈАНУАР

Ковид-19 је оставио свој траг на први месец у години. Највећи део месеца смо провели снимајући готове представе и увежбавајући нову дечју представу. Снимљене су наше представе *А шта би са женом?* и *Гостионичарка Мирандолина*. Осим тога, увелико смо напредовали са пробама за представу Магде Сабо и Золтана Егрешија под називом *Вила Лала*.

ФЕБРУАР

Магда Сабо - Золтан Егреши: Вила Лала

Приказали смо нашу децју представу 27. фебруара. Све је прошло у складу са прописима. Премијера је била распродата, и публика је наградила глумце огромним аплаузом.

Играју: Ирис – **Тимеа Леринц** (добитница награде *Патакијев прстен*); Лала – **Давид Николић / Герге Мађаш Селеш**; Атерпатер – **Мате Нешић**; Амалфи – **Арон Силађи**; Чил – **Арнолд Пап**; Омикрон – **Золтан Деваи**; Јустин – **Јудит Веребеш**. Костимограф: **Ерика Јанович**. Сценограф: **Атила Меш**. Техничка решења: **Балинт Фурштнер**.

Видео пројекција: **Атила Барат**. Драматург: **Тамаш Олах**. Режиер: **Атила Меш**.

„Свет вила и свет људи су суседне земље од памтивека. Они живе у миру, али на пристојној удаљености једни од других. Закон је јасан: виле не смеју међу људе.

Међутим, десетогодишњи син вилинске краљице Ирис, вила Лала, игнорише правила.

Људи су му симпатични. Атерпатер, чаробњак царства, користи прилику; ако вила Лала прекрши закон, лако ће преузети моћ од краљице Ирис. Док се он бори да преузме власт, Лала се суочава са важном одлуком... Можда су вековима стари закони већ давно застарели?... Можда баш он треба да уради нешто по том питању?... Можда ће баш он навести виле да схвате да се не разликују толико много од људи?... Прича Магде Сабо је образовна прича о развоју. Говори о свету у којем добри не седе прекрштених руку. У имагинарном вилинском царству могућа је еволуција не само појединаца, већ и окружења.” (Атила Меш)

Осим ове представе, играли смо два пута, пред пуном салом, мушку причу под називом: **Антон Павлович Чехов - Чаба Киш: А ШТА БИ СА ЖЕНОМ?**

Комад се заснива на одломцима и мотивима новела Антона Павлова Чехова: Опклада, Непријатељи, Син среће, Опште знање, Хирургија, Дипломата, Изгубљен случај Роман с контрабасом.

Подела улога: Ђабкин - **Арнолд Пап**, Јура - **Ђерђ Вираг**, Аљоша - **Арон Силађи**. Корепетитор: **Ева Конц**. Редитељ: **Золтан Деваи**.

„Кажу да је један од главних задатака позоришта да поставља питања на начин да не даје конкретне одговоре али да их константно тражи. Да, стварање преставе је мало шизофрено стање. Бавимо се са проблемима људи који не постоје, желимо да анализирамо те проблеме колико детаљно можемо, док покушамо да останемо у својој кожи и радимо са сопственим осећањима, емоцијама. Да, као што сам рекао, мало је шизофрено. И у нашој представи се одиграва исти случај; карактери одглумивши различите особе траже одговор на питање, шта је било са женом? док учествују у вешању и вађењу зуба, упознају богатство и сиромаштво, плачу и смеју се, путују али ипак остану у месту.” (Золтан Деваи)

МАРТ

10. марта смо приказали представу **Вилијам Шекспир: МНОГО БУКЕ НИ ОКО ЧЕГА** која је остварила велики успех. Превео: **Деже Месел**. Играју: Дон Педро, принц од Арагона - **Ђерђ Вираг**; Дон Хуан, копиле принца - **Мате Нешић**; Клаудијо, млади гроф од Фиренце - **Арнолд Пап**; Бенедето, племенити младић из Падове - **Золтан Деваи**; Леонато, гувернер Месине - **Атила Меш**; Балтазар, певач - **Арон Силађи**; Борачо, Дон Хуанов човек - **Арон Силађи**; Францискус, свештеник - **Арон Силађи**; Хера, Леонатова ћерка - **Јудит Веребеш**; Беатриче, Леонатова нећака - **Тимеа Леринц** (награђена наградом *Патакијев прстен*).

Певач-тутор: **Ева Конц**; драматург: **Тамаш Олах**; костимограф: **Ерика Јанович**; сценограф: **Петер Ондрашек**; режисер: **Кинга Мезеји** (добитница награда *Јасан Мари* и *Патакијев прстен*).

„Да ли су се посетиоци позоришта смејали истим шалама пре четири стотине година којима се и ми смејемо данас и да ли су код истих преокрета сабрали два и два? Шта нам данас може дати четири стотине година стара комедија? Пре свега, неће нам шкодити ако јој се смејемо. Сва срећа, љубав је способна за шалу, а интриге могу да буду изузетно забавне. Сплеткарење је популарна уметност већ најмање четири стотине година, а када гласине једном почну да круже, ништа их не може зауставити. Месина врви од живота и време је увек предивно. Гувернер Леонато не жали новац за раскошне гозбе, јер управо угошћава шпанског принца и његову пратњу, а чини се и да може да уда своју ћерку за војника лављег срца. Међутим, Бенедето је револтиран мишљу о браку, а хировита рођака Беатриче не може да смисли удварање мушкараца. На почетку приче, ни они сами не слуте да су гласине понекад најуспешније проводације.“ (Тамаш Олах)

Гостовали смо на сцени Јадран Народног позоришта у Суботици са представом **Карло Голдони: Гостионичарка Мирандолина**, која је остварила велики успех у оквиру програмске серије *Година националног јединства*. Играју: Витез Рипафрата – **Золтан Деваи**; витезов слуга – **Арнолд Пап**; маркиз Форлипополи – **Мате Нешић**; гроф Албафиорита – **Ђерђ Вираг**; гостионичарка Мирандолина – **Тимеа Леринц** (добитница Патакијевог прстена); Фабрицио, конобар гостионе – **Арон Силађи**; Ортенсиа, глумица – **Јудит Веребеш**. Ментор певања: **Ева Конц**. Костимограф: **Ерика Јанович**. Сценограф: **Тибор Месарош**. Режисер: **Тибор Месарош**.

„ – Ко носи код вас панталоне, господине?

– Ја... и ја их и перем, и пеглам.“ Денис Тачер

„У овој гостионици сваки мушкарац трчи за сукњом жене која носи панталоне, пошто је недостижна, недодрљива, и недоступна, увек најужбудљивија.

Мирандолина, гостионичарка, је управо таква. Својом заједљивошћу и сировом искреношћу очарава све око себе, својом елегантном и жарком чаробношћу пали сва срца. Односно, скоро сва. Најзад се незауставиво топовско ђуле сусрело са необоривим зидом. Шта израња из овог парадокса? Наравно, комедија, у Голдонијевом стилу. Уосталом, сукње и панталоне су као два краља у замку.

Рат је то – од почетка века – између мушкараца и жена, за тај одређени пар панталона. Тврдоглаво се доказује који род више вреди, мушки или женски, али је сва та сизифовска борба узалудна, пошто на крају све диктира срце.“ (Тибор Месарош)

АПРИЛ

Месец април обележила је програмска серија *Национално јединство*. Угостили смо три представе из три позоришта. Прво нам је било у гостима Позориште Костолањи Деже са представом: **Крај није рај**, вестерн и морална драма. Играју: **Давид Бубош**, **Габор Месарош**, и **Борис Кучов**. Песме и музика: **Иштван Бала** и многи други; Сарадници: **Андраш Урбан**, **Корнелија Голи**, **Марина Сремац**; Режисер: **Борис Кучов**.

Отићи одавде?

Зашто? Куда? Када? На колико дуго?

Јести – бити – ићи.

Немам ни времена ни новца да не идем. Да ли је тако једноставно?

Боље ми је него другима. Зашто сам незадовољан? Да ли ми је ово потребно? Да ли заслужујем бољи живот? Да ли је мени боље него другима? Могу ли имати више? Шта

заслужујем? Морам ли превазићи свог оца? Где је граница? Колико дуго морам да чекам? Да ли имам право да желим више? Да пузим по земљи или да се уздигнем? Могу ли да дођем овамо? Смем ли да одем тамо? Да ли овде има места за мене? Да ли ћу тамо имати простора? Код куће ме чекају успомене, а и другима је боље, као и мени. Зашто нисам задовољан? Нисам затворио врата!

Зар не постоји пут до среће?

Боље да живим као да крај није рај...

Јене Рејте: КАПЕТАН ПРЉАВИ ФРЕД, представа Новосадског позоришта је била распродата.

Играју: Џими Доуши – **Данијел Гомбош**; Дивљак – **Бенце Салаи**; Прљави Фред – **Габор Понго**; Сингапурски гангстери који изгледају као путници и радници брода Хонолулу Стар, изгледају као људи са улице и као људи са двора: **Габријела Црнковић**, **Атила Гириц**, **Данијел Хуста**, **Ноеми Кемивеш**, с.а, **Роберт Ожвар**, **Мелинда Шимон**. Адаптација: **Роберт Ленард**; сценограф и костимограф: **Нора Арва**, к.г; сценски покрет: **Габријела Црнковић**; избор музике: **Вукашин Војводић** и **Акош Диенеш**; сарадник режисера: **Стела Вајда** к.г; режисер: **Роберт Ленард**.

Ситуација је сасвим уобичајена: неко волонтира две дванаесточасовне смене на броду, без спавања. У међувремену, могуће је да се шири болест спавања, да је неко убијен, и да све то има везе са инкогнитом, који је можда кошуља чудног кроја. Вероватно се никада неће открити ко је прави Требич, да ли је гусар Боб Варин жив или мртав, зашто је Велики Биво напрасно љубазан, и да ли ће бити демократије на Острвима среће. За то време, капетан Прљави Фред, најгори криминалац свих времена, крио се по бродским кабинама и колибама Сингапура...

Гостујућа представа Народног позоришта из Суботице на мађарском језику је такође била распродата и награђена огромним аплаузом.

Ђула Шомођи- Михаљ Ејземан - Иштван Загон: ЦРНИ ПЕТАР (музичка комедија)
Текст песама: **Ласло Далаш**, **Имре Фиреди**, **Имре Хармат**, **Деже Келер**, **Ласло Силађи**, **Иштван Загон**. Адаптација : **Хилда Харшинг**. Право на приказивање су уступиле агенције Хартаи, Хофра, Просцениум и Умпа. Играју: Пјер Леноар - **Тамаш Хајду**; Лусијен Оврије и други - **Чаба Ралбовски**; Колет и друге - **Тимеа Филеп** к.г; Клер и друге - **Чила Памер** (добитница награде *Патакијев прстен*); мме. Лефабр и други - **Каталин Сирацки** к.г; Чарли и други – **Атила Барат**. Оркестар: **Геза Кучера мл**, **Мађаш Лакатош** к.г, **Алфед Асталаш** к.г, **Мате Биро** к.г. Сценографија и костимографија: **Амбруш Данијел Ковач & ДАМОН**; аранжман/мајстор тона: **Геза Кучера мл**, кореографија: **Илдико Ђенеш** к.г. Драматург: **Рози Б. Брешћански**; суфлер/инспицијент/асистенткиња редитеља: **Едина Кулханек**; Режисер: **Золтан Мезен**.

Пјер Леноар је обичан и једноставан младић. Има једну посебну особину: он је Црни Петар, најнесрећнији човек на свету – на сву срећу, пошто због тога, након разних послова које је испробао, прихвата посао шегрта на којем је упознао сестру Лусијена Овријеа Колет, свог послодавца, и на којем Лусијен упознаје Клер, младу дактилографкињу... Љубав, музика, плес, бол и много радосног смеха. Драма на мађарском језику Народног позоришта из Суботице је комедија са скоро двадесет ликова и шесторо глумаца, и обећава увид у запањујући, осликан, али живахан свет авантура.

МАЈ

Наше позориште је имало ту част да са четири глумца обогати амбициозну продукцију глумачке поставке Позоришта Петефи у Шопрону . Золтан Деваи, Арнолд Пап, Арон Силађи, и Јудит Веребеш су први пут наступили у мјузиклу од три чина, у

којем су Арнолд, Арон и Јудит добили и соло песму. Композитор Ђула Сарка и његов оркестар свирају на сцени до краја представе, стварајући атмосферу какву мало ко може да пружи својој публици. Осим одличне музике, глумци су за сваки чин добили и нове костиме. Склад визуелног, музике и одличне глуме пружа гледаоцима незаборавно искуство. Премијера копродукције Позоришта Петефи из Шопрона и Мађарског камерног позоришта из Сенте **Арон Тамаш - Ђула Сарка: ЈОСИЈА, УБИЦА ЂАВОЛА** је приказана пред одабраном и малобројном публиком у Шопрону. Играју: ЈОСИЈА, Јасминин просац и краљ вилинског света - **Атила Пап**; ЈАСМИНА, вилинска принцеза - **Анико Молнар**; БАКСЕН, Јасминин просац и канцелар - **Гергел Шавану**; ЛАМСА, краљ вилинског света - **Ласло Пелшеци**; КАМЖА, небески господар - **Жолт Мајор**; ДИЛО, вила, Јасминина дворска дама - **Жофија Кишфалуди**; ИДИЛО, прво вила, затим Јасминина дворска дама - **Јудит Веребеш**; МОРДИЈА, вођа ђаволских хероја - **Ласло Хорањи**; ВИЛИКО, Јосијин човек, затим магистар адвоката - **Тамаш Марошсеки**; ФАНФАРУС, хопмастер - **Тамаш Фаркаш**; РОПОГАН, господар пакла и ђаво мађионичар - **Золтан Деваи**; ДУРМОНИЈА, ђаво, дворски мастер - **Жолт Коша**; БАБУРА, Јасминин просац, краљ Бабилоније / ДУДАРО, ђаво, чувар палате - **Арон Силађи**; МУРМОГ, Јасминин просац и наследник Багарије / БАБУЦ, ђаво - **Арнолд Пап**; Ко-креатори: композитор - **Ђула Сарка**; сценограф - **Андраш Патаки**; костимограф - **Андреа Сељеш**; кореограф - **Ото Демчак**; помоћник режисера - **Андреа Шимон**; режисер - **Андраш Патаки**.

Тамашејева представа је права бајка. Епски атрибут имена протагонисте – Јосија, убица ђавола – носи срж приче: симболизује вечну борбу паклених и идеално добрих, односно, демонских и анђеоских сила. Овај комад говори о победи над господарима пакла, коју је један дечак извојевао својом оштроумношћу, физичком и менталном снагом. Томе се придодаје и његова срећа са драганом Јасмином – узурпатори њиховог раја и они који уназађују интересе земље се разоткривају и кажњавају или смрћу или изгнанством, јер је то воља народа који је чувар праведности, светлости и наде. Тамашејева порука – уз оригиналну музику и песме Ђуле Шарке – освежена новом снагом, упућена је савременом човеку: у људској души, чак и ако садржи само искру праведности, жеља за освајањем идеалног добра тежи да превлада.

У мају смо у нашој камерној сали два пута представили монодраму Матеа Нешића **Патрик Зискинд: КОНТРАБАС**.

„Има оркестара без прве виолине, без дувача, без тимпана и труба, без свега, али не и без контрабаса. Када изоставите контрабас, ствара се потпуна вавилонска збрка језика, Содом у којој више нико не зна зашто уопште свира. Питајте музичара у оркестру када губи тло под ногама. Питајте га само, када? Када више не чује контрабас. Хтео бих само прелиминарно да закључим да је контрабас централни инструмент у оркестру. Уосталом, то већ сви знају, али нико неће отворено и да призна, зато што су музичари, по природи, склони љубомори. Ја сам скроман човек, али као контрабасиста знам на каквом тлу стојим. Ја сам срж музике, а све друго је мој антипод.” Одломак из представе.

Копродукцијска представа Позоришта Спектрум из Таргу Муреша, Позоришта Петефи из Шопрона и Сенћанског мађарског камерног позоришта:

Миклош Хубаји: Карневал у Риму

Играју: Маргитка – **Ибоља Фаркаш**; писац – **Андраш Ђерфи** (добитник награде Јасаји Мари); директор – **Ђерђ Карп**; Зено – **Јохан Вишер** (добитник награде Банфи Миклош). Сценограф: **Андраш Патаки**. Костимограф: **Андреја Наталија Сељеш**. Драматург: **Анико Молнар**. Режисер: **Андраш Патаки** (добитник награде Јасаји Мари).

Главна јунакиња представе, некада прослављена глумица, осећа да за њу нема места на овом свету, па је за решење своје судбине изабрала изгладњивање. У међувремену, директор позоришта налази се у тешкој ситуацији: мора да угости некада познатог писца који долази у Мађарску. Пада му на памет једна добра идеја: позива остареле глумце позоришта, цепаче карата, и вратаре ложа да одиграју дело позваног писца. Протагониста, потиснут из струке, очекујући чудо, хвата се за сваку прилику да преокрене своју судбину. Међутим, имамо ли шансу у овом лажљивом времену? Може ли глумица, некада прослављена, а сада скрајнута, икада поново изаћи на сцену, или ће бити инструментализована у циљу тренутног интереса власти?

Миклош Хубаји је писац драме, преводилац, есејиста, добитник награде Кошут – књижевник са класичним животним делом. Посветио је свој живот, већ од раног детињства, стварању позоришних представа и игри у позоришту и од тога никада није одступио.

Миклош Хубаји је рођен 3. априла 1918. у Орадеји. Од почетка каријере је био страствено заинтересован за будућност драмског жанра, и радио је на васкрсавању потонуле мађарске драмске традиције. Његов први комад је био на репертоару Мађарског народног позоришта. Дан мађарске драме славио на његову иницијативу. По њему је назван први мађарски мјузикл.

Миклош Хубаји је три пута добио награду Јожеф Атила (1955, 1965, и 1975.), освојио је награду Кошут 1994. године, а 1997. награду Ерне Сеп, као признање за свој рад и за драму *Где је отишла душа руже?* Аутор је 2003. године награђен Средњим крстом, орденом за заслуге Републике Мађарске (грађански одсек), а 2004. књижевном наградом Јанош Арањ за своје животно дело. 2005. године изабран је за сталног члана Мађарског удружења писаца.

Одиграли смо два пута на камерној сцени Сенћанског мађарског камерног позоришта нашу представу **Вилијам Шекспир: МНОГО БУКЕ НИ ОКО ЧЕГА** (режисер: **Кинга Мезен**).

У оквиру програма Године националног јединства, публика Новосадског позоришта је могла да погледа нашу представу **Карло Голдони: ГОСТИОНИЧАРКА МИРАНДОЛИНА** (режисер: **Тибор Месарош**)

Били смо позвани у Чантавир, где смо наступили са нашом представом **Иштван Чурка: ДЕФИЦИТ**. Играју: Х – **Золтан Деваи**; Y – **Јудит Веребеш**; З – **Берђ Вирав**; W – **Тимеа Леринц** (добитница награде *Патакијев прстен*). Костимограф: **Андреа Наталија Сељеш**; сценограф: **Роберт Перлаки** (добитник награде *Пал Толнаи*, и *Мађарски златни крст*). Ликовни сарадник: **Илона Перлаки**. Режисер: **Тибор Силађи** (добитник награда *Кошут* и *Јасан Мари*, глумац, режисер, заслужан и изузетан уметник, вечни члан *Друштва бесмртних*).

„Један од највећих успеха у мојој педесетогодишњој каријери је Х из Дефицита Иштвана Чурке. Био сам члан трупе „Вигсинхаза” у Будимпешти, када смо приказали премијеру у режији **Иштвана Хорваија** у јесен 1979. године. То је била прва премијера представе. Мислим да чињеница да смо је одиграли 387 пута за осам сезона увек пред пуном салом јасно говори о изузетном успеху продукције. Иако сам већ режирао многобројне продукције, и као глумац и као режисер, прилику да Чуркино ремек-дело поново поставим на позорницу са четири одлична глумца из Сенћанског мађарског камерног позоришта сматрам догађајем од пресудне важности у својој професији.” (Мисли **Тибора Силађија**)

Антон Павлович Чехов - Чаба Киш: А ШТА БИ СА ЖЕНОМ?

Одиграли смо представу у позоришту „Костолањи Деже” у Суботици, у Сенти, и у Ади. Завршили смо месец са нашом веома успешном дејчјом представом. Публика је могла

да погледа представу **Магда Сабо - Золтан Егреш**: **ВИЛА ЛАЛА** (режисер: Атила Меш) у Сенти.

ЈУН

На сцени Националног позоришта у Будимпешти је била одиграна представа **Алберта Ваша: ТРИНАЕСТ СТАБАЛА ЈАБУКА**, у којој је учествовао и Јохан Вишер.

Играју: плесач Мојсије Чудо – **Јожеф Сарваш**; Розал – **Аугуста Тот**; Мали Можи – **Микеш Андрико / Лорант Харастоши**; Кинче – **Клара Марија Шимон / Јохана Киш**; Нотар, мајор, Клемансо – **Габор Бакош-Киш**; Менди – **Ђула Бодроги**; човек са капом (са снимка) – † **Ласло Чурка**; Мађарски официр, кадет – **Денеш Фаркаш**; Бирталан – **Петер Херцег**; гроф Пал Телеки – **Лајош Ото Хорват**; гроф Алберт Ваш – **Атила Криштан**; дама из Пеште – **Андреа Конц**(као гост)/ **Агнеш Барта**; човек у кожној јакни – **Ш. Јожеф Ковач**; Жена – **Мари Нађ**; спикер са радија – **Јожеф Рац**; гроф Алберт Апоњи – **Золтан Ратоти**; гроф Иштван Чаки – **Еден Руболд**; стари водник – **Шебешћен Ласло Сабо**; поп са ратишта – **Ласло Тот**; Виталиш – **Тибор Тот** (као гост); Румунски официр – **Јохан Вишер** (као гост). Сценограф: **Олександар Билозуб**. Костимограф: **Кристина Бержењи**. За сцену припремио драматург **Ерне Веребеш**. Позорник: **Габор Добош, Кристијан Кедмен**. Шаптач: **Габи Коња**. Асистент редитеља: **Акош Тримел**. Редитељ: **Атила Видњански** (добитник награде *Кошут* и *Јасаи Мари*).

Ово дело је пост-тријанонска историја заснована на делима и текстовима Алберта Ваша. Огроман фантомски бол који је изазван ампутацијом уда државе, односно, мировним споразумом склопљеним у Трианону, осећа се и данас. Мађари, жељни рестаурације претходног светског поретка, били су принуђени да, након проливања крви у још једном рату, схвате да чак и ако постоји правда историје, она је оличена само у ставовима победника, а оно што је важније и од тога је остајање у домовини. По речима Алберта Ваша, као што је и добри Бог у почетку посуо Секље (трансилванијске Мађаре) расипајући тврде и радне људе по овом кутку Земље, тако ће и присуство ове нације гарантовати вечно и ванвременско постојање.

Представа приказује ову чињеницу. Сагледава Тријанонски споразум из више углова, од Првог светског рата до данашњег дана. Полазна тачка је роман Алберта Ваша Тринаест стабала јабука, који идеологију преживљавања трансилванијских Мађара приказује кроз њихов смех који је у свакој прилици из стомака, али и тврд и горак. О појму неприхватљивог мировног споразума, и могућности поновног померања граница: Мађари носе своје границе чак и у ранцу, али, чак и ако се током живота не преселе из места пребивалишта, могу бити држављани неколико држава – противречност која траје већ сто година. Као што се речи мир и налог супротстављају једна другој, тако и народи и породице морају да истрпе последице такве одлуке.

Тријанон није историјски догађај или реч, већ историјски осећај: у њему живе људи, Мађари, Румуни, Немци и можемо још да набрајамо, али етнографску карту Панонске низије не можемо да посматрамо на основу ситничавог ценкања националног добитка и губитка, јер „има крајева“, по Шандору Кањадију, у којима се и данас може наћи нека мала домовина која живи у људским душама.

Тријанон је стална окупација, у светлу сталног рата за независност, покретно тле у непредвидивом времену. Оно што је на овом тлу непроменљиво јесте народ, у нашем случају, Мађари или Секљи, који живе управо овде. Ко овде живи већ дуго, овде ће живети и даље, пошто је место начин постојања, без обзира на историју, време и историјско доба.

На основу историјских докумената, архивских података и романа које је написао Алберт Ваш, Тринаест стабала јабука служи као основа за представу чији је циљ

приказивање борбе и пропасти мале нације која трајно живи у „великом светском поретку“.

Одиграли смо нашу децју представу **Магда Сабо - Золтан Егреши: ВИЛА ЛАЛА** (режисер Атила Меш) у Фекетићу.

У Шопрону смо наступили четири пута са представом **Карла Голдонија: ГОСТИОНИЧАРКА МИРАНДОЛИНА** (режисер Тибор Месарош), која је била распродата сваки пут.

Заједничка представа Сенђанског мађарског камерног позоришта и позоришта Петефи из Шопрона је била позвана на Фестивал мађарских позоришта у Кишварди: **Ђула Сарка и Балаж Салингер: СЕНТА, 1697 (рок опера), режисер: Андраш Патаки.**

Кључне улоге играју:

(Царски логор)

Принц Еуген Савојски, заповедник француског порекла – **Гергељ Шавању**; Барон Сигберт Хејстер, врховни командант Аустрије – **Габор Нађ**; Пал Деак, мађарски хусарски пуковник – **Тамаш Ваштаг**; Тамаш Лацо, мађарски хусар – **Атила Пап**; Жули Фајол, кћи Ерика Фајола, француског војног инжењера – **Стефани Шлесер**; свештеник - **Жолт Мајор.**

(Турски логор)

Мехмед Елмас, велики везир - **Ласло Хорањи**; Имре Текељ, куруц капетан – **Ђерђ Сомор**; Борис Петровић, српски капетан - **Јохан Вишер**; Ерик Фајол, француски војни инжењер – **Жолт Коша**; Ана Хајош, жена из Сенте, жена Тамаша Лацоа - **Викторија Бекефи.**

Такође:

Балетска трупa из Шопрона: Александра Балабанова, Александра Тјеплих, Андреј Потапов, Богдан ХолOMEЈ, Рената Хорват, Богларка Рудиш, Петер Рово, Барбара Софија Сабо, Дора Салај, Василиј Њемчинов.

Војвођански фолклорни играчи: Ђенђ Фекете, Река Јухас, Богларка Секе, Шара Лукач, Фани Харангозо, Петра Лукач, Тамаш Сакач, Роланд Савелин, Андор Ласло, Ерик Калмар, Арпад Хајагош, Чаба Паћерек.

Акробате будимпештанског Великог циркуса главног града: Адам Фехер, Бењамин Кашаи, Шандор Олах, Ђула Такач.

Студенти четврте године глуме са Академије уметности у Новом Саду су гостовали у нашем позоришту, у оквиру програм серије Националног јединства, следећом представом:

Јасмина Реза: БОГ МАСАКРА

Играју: Вероник Хулије – **Николета Гргић / Бланка Хорват**; Мишел Хулије – **Данијел Дудаш / Кристијан Будинчевић**; Анет Реј – **Жофија Мађар / Дина Дедовић Томић**; Ален Реј – **Роланд Ласло / Данијел Тот.**

Костимограф: **Марина Сремац.** Сценограф: **Клара Лакатош, Ева Бочковић Јанковић.** Фото: **Едвард Молнар.** Режисер: **Шандор Ласло, Арон Балаж.**

Копродукција позоришта Петефи из Шопрона, позоришта Фораш, Сенђанског мађарског камерног позоришта и позоришта Јокаи из Комарома, трагедија **Шандора Шика: КРАЉ СТЕФАН**, премијера је одиграна у Шопрону и у јуну представа је гостовала у Мађарполању, у Печељу и у Кемешу. Играју: Краљ Стефан – **Имре Борарош**, Гизела – **Терез Рудолф**, Вазул – **Фриђес Ковач**, Ђенђ – **Ерика Сеч**, Петар Орсеоло – **Габор Пинтер**, Аба Шамуел – **Гергељ Шавању**, Себеш – **Тамаш Марошсеки**, Анастас – **Тамаш Фаркаш**, г. Буда – **Жолт Мајор**, г. Салок – **Јохан Вишер**, витез Готард – **Габор Нађ**, Шаман – **Жолт Коша.** Ко-креатори: сценограф – **Андраш Патаки**, костимограф – **Анамарија Хурош**, режисер – **Андраш Патаки.**

Ово је дело које подстиче на размишљање, о краљевим последњим данима, о његовој унутрашњој борби - коме да препусти круну: Петру Орсеолу или Вазулу. Кога да изабере за наследника, хришћанина или паганина? Календар бележи 1038. годину, и Секешфехервар се спрема за Велику Госпојину. Ово је краљев последњи дан. Земља је на ивици грађанског рата. Монументалан и као личност и као владар, беспомоћан је у суочавању и са смрћу и са пропадањем читавог свог животног дела. Која одлука је исправна? Стефан приноси круну Девици Марији, и ставља земљу у Божије руке.

ЈУЛ

Учествовали смо на фестивалу Естергомске летње вечери, који је одржан у јулу и августу, и изузетно је што смо добили прилику да ступимо на сцену са три представе.

Одиграли смо у Естергому и два пута у Сиглигету бајку, направљену у копродукцији позоришта Петефи из Шопрона и Сенћанског мађарског камерног позоришта из Сенте: **Арон Тамаш - Ђула Сарка: ЈОСИЈА, УБИЦА ЂАВОЛА** (режисер Андраш Патаки, добитник награде *Jasai Mari*).

АВГУСТ

Публика позоришта у тврђави у Естергому и мали гледаоци у позоришту на води у Сарвашу су имали прилику да погледају нашу представу: **Магда Сабо - Золтан Егреши: ВИЛА ЛАЛА** (режисер Атила Меш).

Други пут смо одиграли испред естергомске базилике заједничку представу Сенћанског мађарског камерног позоришта и позоришта Петефи из Шопрона: **Ђула Сарка – Балаж Салингер: СЕНТА, 1697 (рок опера, режисер: Андраш Патаки).**

Позвали су нас на 23. фестивал уметности у Пештхидегкуту, чији дечји програм смо проширили нашом музичком бајком **ТРИ ЗЛАТНА ПРСТЕНА.**

Улоге играју: Одрпани принц – **Арон Силађи**; Принцеза – **Јудит Веребеш**; Стари пријатељ, гуска – **Ђерђ Вираг**; Кљусе/коњ, краљ, гуска – **Золтан Деваи**; Црни краљ/Змај – **Мате Нешић**; Бакалинар, zgodни принц, змај, гуска – **Арнолд Пап**; Краљица удовица, гуска – **Тимеа Леринц** (добитница Патекијевог прстена). Драматург: **Анико Месарош**. Музика: **Арпад Бакош**. Костимограф: **Ерика Јанович**. Сценограф: **Габриела Црнковић**. Сценски покрет: **Габриела Црнковић**. Редитељ: **Габриела Црнковић**.

„Овако почиње свака бајка. Била једном једна весела, или једна мање весела породица. Нека свако сам одлучи којој припадају људи из наше куће. Овај једнолични господин је краљ, мој отац. Његова нова супруга, краљица из комшилука је веома отмене феле. Воли помпу и раскош, пудер и гел за косу, као и накит и свилу. То се види и на њеном сину јединцу...

Веровали или не, и ја сам принц, а не само овај шмекер поред мене. Можда ја не пратим последњу моду, и моје одело је дотрајало, али на мојој глави ипак сјаји круна, иако рђава. Није то увек било тако, али после смрти моје мајке, дворски саветници су убедили мог оца, старог краља, да пристане на женидбу са удовицом, краљицом из суседства, са којом се и овај кицош доселио у нашу палату.“ (одломак из представе)

Изабрани принц је кренуо у свет да нађе срећу, да нађе своје место у свету, да нађе љубав, хуманост и поштење. Ко тражи, вероватно ће и наћи... Је л' тако? Нашао је и више него што је тражио и чему се надао. Током свог пута учи и развија се, а када падне, устане. Па опет падне, али се увек нађе неко, ко му пружа руку и не дозвољава му да изгуби, јер добро мора да победи како би у свету опстао ред.

Овог месеца смо одржали **5. позоришни фестивал „Позориште за Вас“**. Први дан фестивала смо започели представом **Магда Сабо - Золтан Егреши: ВИЛА ЛАЛА** (режисер Атила Меш), а увече смо угостили глумачку екипу **мјузикла ПУШКАШ**. У оквиру разговора, гледаоци су могли да погледају неколико одломака из најновијег и веома успешног мађарског мјузикла.

Мјузикл Пушкаш слави патриотизам, пријатељство, љупкост и храброст кроз приказ животне приче Ференца Пушкаша. **Ласло Сабо**, продуцент представе, разговарао је са својим гостима **Сенте Вајком**, писцем и режисером, и са глумцима **Кити Јенеш**, **Адамом Пешаком**, **Силвестером П. Сабоом** и **Тамашем Веребом** о тајним детаљима стваралачког процеса стварања представе. Глумци су током разговора отпевали најлепше песме из мјузикла, а вече су обогатили и видео снимцима.

Другог дана фестивала одиграли смо нашу представу **Карло Голдони: ГОСТИОНИЧАРКА МИРАНДОЛИНА** (режисер Тибор Месарош).

Трећег дана ујутро, деца су имала прилику да погледају копродукцију Камерног позоришта из Арада и Позоришта у подруму из Сегедина.

Хенрик Кемењ: ВИТЕЗ ЛАСЛО И ЋАВО (вашарска луткарска представа)

Играју: витез Ласло – **Шандор Гуљаш Херман**; млинар – **Балинт Варга**; 1. дух – **Јожеф Балог**; 2. дух – **Оршоља Канчар**; 1. ђаво – **Жофија Калман**; 2. ђаво – **Чаба Гернер**; Фрици – **Јожеф Балог**.

Сценограф: **Петер Сватек**. Костимограф: **Ана Варшањи**. Осветљење и звук: **Арнолд Балог**. Асистент режисера и шаптак: **Жофија Хадаш-Габор**. Режисер: **Ерне Тапасто**. Гледалац који је заинтересован за копродукцију Камерног позоришта из Арада и Позоришта у подруму из Сегедина **Витез Ласло и ђаво** може да види несвакидашњи спектакл: увећану луткарску представу. Оригинални текст Хенрика Кемења оживљен је уз много игре и смеха. Омиљени шалвивција генерације оживљава у улози Хермана Шандора Гуљаша и креће да ослободи уклету млин. Лукав момак који је кренуо да види свет ратује са ђаволима и духовима, и среће се са млинаром у несрећи. Проналази чак и балску лепезу гостионичарке, и чувени тигањ за палачинке Ласла Витеза. Прича је само малобројнима непозната, али је испричана на нов начин. Звучни ефекти уживо обезбеђују звук кулиса, а признати глумци се забављају у увећаном луткарском паравану, пружајући сјајну забаву и за младе и за старије.

Позориште у подруму из Сегедина је увече представило прави класични комад:

Ференц Молнар: ИГРА У ДВОРЦУ (комедија у два дела)

Играју: Ени – **Оршоља Канчар**; Алмади – **Јожеф Балог**; Алберт Адам – **Барнабаш Рети**; Гал – **Шандор Гуљаш Херман**; Лакај – **Балинт Варга**; Секретар – **Балаж Гарђа**; Шандор Тураи – **Роберт Ковач**.

Сценограф: **Петер Сватек**. Осветљење и звук: **Арнолд Балог**. Асистент режисера и шаптак: **Жофија Хадаш-Габор**. Режисер: **Ерне Тапасто**.

Ова представа је одиграна на неколико локација у оквиру програма Деруне. У уврнутој причи, три мађарска сценска аутора проводе одмор у Италији. Млади композитор Адам Алберт је новооткривени таленат и штићеник драмских писаца Турајија и Гала. Он ће у овом угледном приморском дворцу упознати своју невесту, примадону оперете.

Међутим, Ени није унапред обавештена о датуму њиховог доласка, и то ће изазвати компликације. Три мушкарца ће бити сведоци недвосмисленог интимног разговора између Ени и њеног бившег обожаваатеља. Ситуација је јасна – Енина прелуба је доказана. Адам је неутешан, а Тураји одлучује да заштити дечака од овог разочарања. Ени се радо придружује његовом плану, а ни Алмадију, који је ожењен, није био потребан посебан подстицај да прихвати Турајијева упутства ради избегавања скандала. Сценски аутор је у року од неколико сати написао комад у којем се нашао и заиста изговорен дијалог. Представу, наравно, морају одиграти Ени и Алмади. Млади

су се помирили јер је током пробе „доказано” да аутор узнемирујућег дијалога није живот, већ непознати француски писац.

ОКТОБАР

Једанпут месечно одиграли смо у нашој камерној сали представу **Антон Павлович Чехов – Чаба Киш: А ШТА БИ СА ЖЕНОМ?** мушка прича (режисер Золтан Деваи).

Гостовали смо у позоришту „Костолањи Деже“ у Суботици са представом **Карла Голдонија: Гостионичарка Мирандолина** (режисер Тибор Месарош), а два пута смо наступили и у главној сали Сенћанског мађарског камерног позоришта у Сенти.

Позориште „Костолањи Деже“ је било домаћин представе **Ларс фон Трир-Кристијан Лолике-Ведрана Божиновић: ДОГВИЛ**.

Режисер: Андраш Урбан. Драматург: Ведрана Божиновић. Асистент режисера: Жофија Серда. Играју: Габор Месарош, Борис Кучов, Давид Бубош, Тимеа Филеп, Андреа Веребеш.

Замислите један град. Мали град. Град у којем се никад ништа не дешава. Са ружним фасадама, напуштеним кућама које пропадају и продавницама у којима се по сниженим и још увек превисоким ценама препродаје изношена одећа лошег квалитета. Град са напуштеним и затвореним фабрикама, започетим и никад завршеним грађевинама, затвореним продавницама прљавих излога, и улицама пуним рупа. Град без културних дешавања са лошим и корумпираним школским системом. Град у који нико не долази, и из којег сви желе да оду. Немојте замишљати свој град. Ово није прича о вашем граду. Ово није прича о вама. Ви сте добри људи. Ово је једна сасвим друга прича. Ово је тужна прича.

Позвали су нас да одиграмо нашу представу **Магда Сабо - Золтан Егреш:** **ВИЛА ЛАЛА** (режисер Атила Меш) у Кањижи и у Ади.

Овог месеца, наше позориште је било почаствовано када је Вишер Јохан, наш директор, био позван да буде домаћин централног догађаја свечаности 1956. године, са насловом **ДОБРОВОЉНА УСАМЉЕНОСТ, 1956**. Представа је састављена од одломака Беле Хамваша и Шандора Марајаи.

Играју: Золтан Деваи, Данијел Дудаш, Жофија Мађар, Мате Нешић, Беа Секел, Арон Силађи, Даниел Тот, Јудит Веребеш.

Истраживање: Имре Катона. Кореограф: Анико Томин Киш. Графика: Ендре Сабо. Режисер: Јохан Вишер.

Рекли су не, и оно што су одбили, у потпуности су и порекли. Перспектива и спољне и унутрашње емиграције се појављује у ставовима Хамваша и Марајаи због којих су лично трпели. Представа ствара фиктивни дијалог састављен од детаља дела, дневничких одломака и студија, у којима се ставови два ствараоца супротстављају. Некада без додирних тачака, некада у супротности, нехотице појачавајући аргументе један другог, откривају своје предрасуде на које нико није утицао и своја аутентична сведочанства о историјским догађајима у чијем средишту је био устанак који је избио 23. октобра.

Крајем месеца и у Сенти је одиграна копродукција позоришта Петефи из Шопрона и Сенћанског мађарског камерног позоришта **Арон Тамаши - Ђула Сарка: ЈОСИЈА, УБИЦА ЂАВОЛА** (режисер Андраш Патаки, добитник награде *Јасаји Мари*). Публика је наградила представу огромним аплаузом два пута.

Представа **Алберта Ваша: ТРИНАЕСТ СТАБАЛА ЈАБУКА** (режисер Атила Видњански, добитник награде *Кошут* и *Јасаи Мари*) у којој и Јохан Вишер учествује, је одиграна на сцени Народног позоришта.

НОВЕМБАР

У новембру смо одиграли музичку еко-причу: **Марија Хедри: ВИЛА МИРА**.
Играју: Вила Мира - Јудит Веребеш; Оршоља, Вила Рожа, Бунар – Беа Секел; Лодовико – Мате Нешић; Краљ – Ђерђ Вираг; Јанко, Даника - Арон Силађи; Тобијас, Даника - Золтан Деваи; Језеро, глас реке – Лујза Баба; Глас мора - Силвија Крижан (добитник *Стеријине награде*).

Компоновао и оркестрирао музику: Давид Клем; Текст песама: Роберт Ленард; сценограф и костимограф: Ерика Јанович; кореограф: Анико Томин Киш, Елеонора Самарцић; режисер: Силвија Крижан (добитница *Стеријине награде*).

„Драги млади гледаоци, драга децо! Драги родитељи, баке, деке и учитељи! Веома сам срећна што моја ћерка, вила Мира, може да се представи у Сенти. Видећете истиниту и лепу причу.

Било је једном једно царство у великој опасности. Похлепни краљ је хтео, уз помоћ свог злог саветника, да претвори реке, изворе и језера у злато. Ово богатство је имало велику цену: уништење живог света. Упс!

Да ли препознајете и сопствене проблеме? Узбуну наших загађених вода и умирућих животиња? Сасвим могуће.

Али не бојте се! Мира, краљева ћерка, жели да спаси природу. Можемо и ми много да учинимо за њу, јер је волимо, и јер је главни хранитељ нашег живота.

Слушајте само шта ће да се деси. После многих компликација, издаја, себичности, и похлепе, воде су се побуниле... Мира, ипак на крају, успева да заустави зло, и у свету се успоставља ред.

Нека буде тако и у стварности! Помозите и ви, обратите пажњу на дрвеће, цвеће, реке, токове, језера, на сво благо прелепе природе. Пазите на њих, а сада се лепо проведите овде, у магичном свету позоришта.“

(Марија Хедри)

„Проблем је велики у земљи Недођији. Уништавају шуме, искоришћавају природу, уништава се читаво царство, али краљ Недођије то не примећује. Није лош човек, али је нажалост веома похлепан. Чак и тај зао чаробњак, Лодовико, стално кује заверу. Може ли се свет спасити? Ово је еко-прича. Пуна је хумора, плеса, и музике, али има и важну поруку: није само вила Мира вила, већ сви они који чувају природу.“

(Силвија Крижан)

Историјска драма **Ласло Немет: СЕЧЕЊИ** – представа позоришта Петефи из Шопрона у којој учествује наш директор Јохан Вишер, имала је премијеру у Шопрону и одиграна је још осам пута у Шопрону и једном у Бечу.

Играју: Иштван Сечењи – Тамаш Селеш; Кресентија, његова жена – Ерика Сеч; Бела, син – Атила Пап; Геза Зичи, посинак - Тамаш Марошсеки; Герген, главни лекар – Жолт Мајор; Др. Голдмарк – Фриђес Ковач; Др. Гутерц – Јохан Вишер; Архиепископ Лонович – Имре Борарош; Барон Јошика Шаму – Ласло Пелшеци; потпуковник Бабарци - Габор Нађ; Мартон Киш, секретар Сечењи - Ласло Хорањи; Брах, Сечењијев помоћник - Балаж Галко, Габор Пинтер; Посетилац из Мађарске – Гергељ Шавању; Мађаш - Давид Хорват; Јанош, болничар – Норо Киш. Ко-креатори: Сет – Имре Чисар; костимограф – Ђерђ Сакач (добитник награде *Кошут* и *Јасаи*); Драматург - Рита Бартфаји; Шаптач – Андреа Шимон; Инспцијент – Норо Киш; Асистент режисера – Андреа Шимон; Режисер – Имре Чисар (добитник награде *Кошут* и *Јасаји*, заслужан и изузетан уметник)

„Човек је заробљен у судбини: спрема се да изврши самоубиство. (...) То је игра прилагођавања супериорности која се диве способности збуњивања људи којом жели да постигне њихово дивљење“, каже Ласло Немет, који је написао драму 1946. године у

којој открива последњу дилему грофа Иштвана Сечењија у психијатријској болници. Интелектуални материјал драме одвија се у две велике дебате са др. Голдмарком. Голдмарк је кључни лик у делу, служи за дешифровање Сечењијевог карактера. Доктор психопата открива Сечењијеве самоозлеђујуће сумње, судбину и одлуке током једне узбудљиве стратешке партије шаха...”

Два пута је била одиграна трагедија **Шандора Шика: КРАЉ СТЕФАН** (режисер: Андраш Патаки, добитник награде *Јасаи Мари*) на сцени позоришта Петефи у Шопрону, која је копродукција позоришта Петефи, позоришта Фораш, Сенђанског мађарског камерног позоришта и позоришта Јокаи.

Играли смо нашу представу **Антон Павлович Чехов - Чаба Киш: А ШТА БИ СА ЖЕНОМ?** (режисер: Золтан Деваи) у Чоки и у Новој Црњи.

У Комлу је одиграна заједничка продукција позоришта Петефи из Шопрона и Сенђанског мађарског камерног позоришта, музичка бајка **Арона Тамашија и Ђуле Сарке: ЈОСИЈА, УБИЦА ЂАВОЛА.**

Играли смо нашу комедију **Вилијам Шекспир: МНОГО БУКЕ НИ ОКО ЧЕГА** (режија Кинга Мезеи), представа је била распродата два пута.

Гостовали смо у Ади са представом **Карло Голдони: ГОСТИОНИЧАРКА МИРАНДОЛИНА** (режисер Тибор Месарош).

У Будимпешти је била је на репертоару представа **Алберта Ваша: ТРИНАЕСТ СТАБАЛА ЈАБУКА** (режисер Атила Видњански, добитник награде *Кошут* и *Јасаи Мари*)

ДЕЦЕМБАР

Историјска драма **Ласла Немета: СЕЧЕЊИ** (режисер Имре Чисар, добитник награда *Кошут* и *Јасаи Мари*) је одиграна два пута на сцени позоришта Петефи у Шопрону.

Играли смо два пута **Антон Павлович Чехов - Чаба Киш: А ШТА БИ СА ЖЕНОМ?** (режисер Золтан Деваи) у Старој Моравици и у Свилојеву.

Гостовали смо у Србобрану са нашом представом **Карло Голдони: ГОСТИОНИЧАРКА МИРАНДОЛИНА** (режисер Тибор Месарош).

Гостовали смо у Чоки и у Бечеју са нашом представом **Магда Сабо - Золтан Егреши: ВИЛА ЛАЛА.**

Поново је одржана представа **Алберта Ваша: ТРИНАЕСТ СТАБАЛА ЈАБУКА** на сцени Народног позоришта у Будимпешти (режисер Атила Видњански, добитник награда *Кошут* и *Јасаи Мари*).

Почео је и наш ученички програм на основу комада **Антон Павловича Чехова: МЕДВЕД.**

Играју: Јелена Иванова Попова – **Јудит Веребеш/Беа Секељ**, Григориј Шепанович – **Арон Силађи/Мате Нешић**, Лука – **Ђерђ Вириг/Золтан Деваи**

Медвед, шала у једном чину Антона Павловича Чехова је одличан пример недраматичне драме. Прави конфликт се не појављује, јер се све дешава у уму ликова. На овоме се заснива комад.

Драма има три лика: Јелена Иванова Попова, удовица земљопоседника; Григориј Шепанович Смирнов, земљопоседник у зрелим годинама; Лука, стари лакај Јелене Иванове. Јелена Иванова Попова немилосрдно оплакује свог мужа, који је преминуо пре седам месеци. Потпуно је болесна због губитка, и обећава да ће туговати до смрти, потпуно изолована од света. Григориј Шепанович Смирнов, земљопоседник, долази по дуг покојног мужа. Груб и суморан човек, налик медведи, који је већ имао безброј љубавних неуспеха због којих избегава жене. Јелена не може да плати, тражи да се

врати за неколико дана. Изгубио је контролу и почео да јој псује женски род. На крају комада, мушкарац изазива жену на двобој у духу еманципације, али обоје одједном схватају да су се заљубили.

Комад се бави питањима као што су: шта је жалост? Колики је степен жалости? Шта је љубав? Како се двоје људи могу заљубити у потпуно неочекиваном тренутку? Зашто је жена у почетку тако затворена? Зашто мушкарац није хтео да оде – због ненаплаћеног дуга, или зато што му се жена од почетка допала?

Ни ова година није прошла без потешкоћа, јер смо од почетка епидемије увели неколико правила која су – у складу са националним прописима – важила и за публику и за особље нашег позоришта. Међутим, у поређењу са 2020. годином, у 2021. смо већ осетили позитивну промену. Одржавали смо више проба, могли смо примати госте из Мађарске, могли смо да задржимо фестивал *Позориште за вас*, за који је – упркос епидемиолошкој ситуацији – било велико интересовање. Ишли смо на турнеју са ученичким програмом, који су и средњошколци и наставници срдечно примили. Све у свему, могли смо успешно завршити годину.

У Сенти, 24.02.2022.

Јохан Вишер

в.д. директор Сентанског мађарског камерног позоришта